sunt. vel altera earum velit illud eodem modo quo
supior vult eam velle. Cū g̃ ad pfectam cōformitatē
ista duo cōcurrant. alterū eorū est de necessitate con-
formitatis. vicz pformitas in mō. alterū vo aliqñ de
necessitate. aliquando de cōgruitate. aliqñ pter neces
sitatē ⁊ ogruitatē. vicz cōformitas in volito. Possi
bile est ergo q̃ volūtates sint cōformes ita q̃ vna ibi
sit alteri. ⁊ tñ non velit idem. q: volūtas supior nō
vult inferiorē velle quod ipa vult. ⁊ magis velle cō-
trariū. Quoniā g̃ pformitas in rōne volendi fuit in
omnibus volūtatibus xpi. q: sic volebat sensualitas
sicut volebat rō eā velle. sic volebat etiā rō xpi sicut
diuina voluntas volebat ipam velle. Ideo cōcedē-
dū q̃ in christo fuit volūtatū pcordia ⁊ psonantia q̃
uis ex parte voluntatis nō ect identitas. q: vnaq̃q;
voluntas quod suum erat volebat. Et doc est qd di
cit mgr hugo. fm diuinā volūtatē qd iustū erat vo-
luit. fm voluntatē rōnis iusticie. psensit ⁊ iusticiā ap
probauit. fm aūt volūtatē pietatis sine odio intime
pdoluit miserie. quēadmodū fm volūtatē carnis iu
sticiam nō accusabat sed penam recusabat. Unaque
q̃ volūtas qd suū erat opabat. ⁊ qd ad se ptinebat
sequebatur. volūtas diuina iusticiā. volūtas rōnalis
obiam. voluntas humanitat; miseriaz. volūtas car
nis naturā. neq; altera alteri ptraria erat. Sicut. n.
veritatis intererat iusticiā nō deserere. sic carnis inter
erat naturam seruare. ⁊ pietatis aliēā miseriam nō
amare. Iustū itaq; carni erat q̃ passionē suā noluit
q: hoc erat fm naturam. ⁊ iustū deo erat q̃ passionē
illius voluit. q: hoc erat fm iusticiaz. Et sic patet q̃
licet diuersa essent volita. volūtates tñ in xpo habu
erunt cōsonātiā. Concedende sunt g̃ rōnes ostēden-
tes q̃ voluntates in xpo nō fuerūt repugnātes. nec
humana volūtas diuine. nec sensualis rationali. alio
quin sequere in xpo fuisse pctū transgressiōis ⁊ vi
cium corruptionis sicut obiectū fuit. quoz vtrūq; ē
alienū a christo. in quo fuerunt omnes motus ratio
nales recti. ⁊ omnes mot? sensualitatis pacati. iuxta
illud quod dicit aug. signatū fuisse p aialia q̃ fuerūt
22 in archa noe quieta ⁊ pacata. ¶ Ad illud vo qd op-
ponit primo in ptraria de oratione dñi. Ho sicut ego
volo sed sicut tu vis. Rndent aliq̃ q̃ ex hoc nō pdu
cit cōtrarietatē voluntatū fuisse in xpo. p eo q̃ ali?
⁊ ali? modus volendi cōsiderat? circa aliū ⁊ aliū vo-
luntatem. non inducunt ptrarietatē nec repugnan-
tiam. Sed iste modus respōdēdi nō sufficit. qm si ali
qui duo boies q̃ habent diuersas voluntates ptra-
rio modo se habeant circa aliquod volitum. dicunt
23 habere voluntates ꝓtas. Et ꝓterea pter aliter dici.
q̃ pformitas volūtatis ad volūtatē dupliciter attē-
dit. aut fm assilationē. aut fm subiectionē. dñs autē
a sensualitatis volūtate nō reqrebat cōformitatem
assilationis. vt idē vellet quod ipse vellet. ⁊ pformi-
tatē subiectionis vt id vellet q̃ deus ordinauit eam
velle. ⁊ dñs in pdicta locutione tollit cōformitatem
assilationis cum dicit. nō sicut ego volo. ⁊ ponit con
formitatem subiectionis in hoc q̃ ostdit se velle diui
ne volūtati subdē. Unde in prēdicto verbo insinu-
at duplex voluntas in xpo. Una vicz rōnis q̃ erat si
milis ⁊ subiecta diuine voluntati. Altera vo sensua
litatis quam ratio subijciebat voluntati diuine. licet
ipa sensualitas ptrarium appeteret. ⁊ ita q̃uis non
erat silis. erat tñ subiecta. ac p hoc nō erat cōtraria.
24 ¶ Ad illud Aug. quo dicit q̃ volūtas humana in xpo

distabat a volūtate diuina. Dōm q̃ aug. intendit ibi
ponere distantiam q̃tum ad diuersitatē voluntatū.
⁊ q̃tum ad distantiā volitoz. nō aūt q̃tum ad subie
ctionis ordinē in volendo. ⁊ ideo illa distantia non
ponit controuersiā. ¶ Ad illud quod obijcit q̃ xpo 25
nolebat bierlin destrui voluntate humana. Dōm q̃
sicut Aug. dicit q̃ illa erat voluntas pietatis. q̃ ideo
flebat q̃ miseriozdiā diligebat. ⁊ q: deus sic volebat
eā velle. ideo diuine voluntati nō repugnabat. erat
ēm ibi cōformitas in ratiōe volendi. q̃uis nō esset in
volito. Qz enim sic vellet boc habebat a deo. ⁊ deus
volebat eum sic velle. ¶ Ad illud qd obi q̃ volūtas 26
sensualitatis repugnat rōni. q: volebat ptrariū. dd.
q̃ cōtrarietas ex parte voliti nō dicit ptrarietatē in
volitate nisi sint tales volūtates que nō ēm sunt na
te conformari p subiectionem ⁊ etiam p identitatem
ex parte voliti. ¶ Ad illud quod obijcit q̃ cōtrarijs 27
affectibus xpi voluntas dispensabat. vtpote securi
tate. timore. gaudio. ⁊ tristicia. Dōm q̃ vna illarum
affectionum subiecta erat alteri ⁊ quodāmodo ma-
terialis fuit ad alteram. sicut dictū fuit supra. q̃ gau
dium in christo nō ptrariabat voloū. q: gaudebat d
ipso voloze. sic ⁊ in ꝓposito intelligendū est. ¶ Ad il- 28
lud quod obi q̃ rato psentiebat sensualitati. aut dis
sentiebat. Dōm q̃ quodāmodo psentiebat. quodā-
modo dissentiebat. fm q̃ aliquis pōt alicui duplici-
ter cōsentire. aut volendo idem quod ipse vult. aut
volendo ipm sic velle. Ratio aūt sensualitati consen
tiebat volendo eam moueri. ⁊ hoc idem erat licitus
sensualitati. vñ nō volebat nisi licitū. nō aūt cōsenti-
ebat volito. i. in ipm in qd sensualitas. h ēm cēt illici
tū volūtati rōnis. ⁊ hoc nō ponebat carnē ocupisce
re aduersus spūm. siue rebellionē sensualitatis ad ra
tionem. illa enim rebellio ponit vtrunq; dissensum.
Unde notandum q̃ dissensus pōt cē sensualitatē ad
rationem. q̃tum ad volitum ⁊ q̃tum ad actuz vo 29
lendi. et hoc idem ptinet ad naturā lapsam p penaz
⁊ culpam. Et est ponere consensum q̃tum ad vtrum
q̃. ita q̃ sensualitas subiaceat ratōni. ⁊ hoc ptim ad
naturam institutā. Et est ponere medū q̃ ita psenti
at rō sensualitati respectu actus volendi siue respe-
ctu voliti. ⁊ hoc partim ad naturam habentē penaz
absq; culpa qualis fuit natura a christo assumpta. q̃
aliq̃d būit de natura instituta. aliquid de nā lapsa.

Consequenter querit de oratione christi. Et cir-
ca hoc queritur tria. Primo querit vtrū de-
cuerit christum orare. Secdo querit vtrū in
omni oratione sua fuerit exaudit?. Tercio q̃r vtr il-
la oratio q̃ orauit in passiōe fuerit sensualitatis aut
rōnis. Questio. j. d

Utrū decuerit xpm orare: Et q̃ sic vr. Lu. vj. Exiuit
in monte orare. ⁊ erat pnocties in oione dei. ⁊ xpo ni
hil fecit nisi qd ipm decuit. ⁊ ꝓueniēs fuit ipm orare
¶ Itē cui cōpetit sacrificiū offerre. eidē cōpetit ora-
re. sed xpo maxime cōpetebat oblatio sacrificij. p sa
lute generis humani. ⁊ ei maxime competebat ora-
re. ¶ Itē nulli magis cōpetit orare q̃ ei q̃ est ponti-
fex ⁊ sacerdos fm q̃ di ad hebre. v. ⁊ ei maxime cō
petebat oratio. ¶ Item oratō maxime spectabat ad
pfectionem vite contemplatiue. sed decuit christum
habere pfectionē in vtraq; vita. ⁊ cē. Itē nullū de-
cet magis orare q̃ ei q̃ est dign? exaudiri ⁊ facili? pē
impetre. ⁊ null? ē dignior exaudidē q̃ xpo. ⁊ vr ⁊ si
di maxime puenit oōnis vsus. ¶ Sz ꝗ. Aug. de cor-

reptōe cēt gra. Nemo petit ab alio qd p se pōt iplere. ⁊
xpo oia poterat per se. ⁊ nihil debebat ab alio petere.
⁊ nec orare. Itē oratio ē actus psone inferioris re-
spectu eius quē orat. Sed psona xpi est equalis pa-
tri. ⁊ non decuit xpm oratione fundere ad deū. Itē
oratio ē ascensus intellectus in deū. ⁊ intellectus xpi
semp erat fursuz sicut deo vnitus et in cōtinuo frui
tionis actu. ⁊ nō vr q̃ cōpeteret ei vsus oōnis. Itē
idiuisa sūt opa trinitatis. ⁊ ipletio petitionū spectat
ad totā trinitatē. ⁊ q̃ petit aliq̃d sb vna psona. petit
et ab oibus. ⁊ nō decet xpm petere aliquid a se. null?
ēm seipm orat. vel petit aliq̃d a seipso. ⁊ non vr q̃ de-
cuerit aliquid xpm a patre p oratione ipetrare. Itē
volūtas xpi bonus erat p oia conformis volūtati pa
tris. ⁊ nihil petebat nisi qd sciebat patrē velle. ⁊ etiā
si ñ peteret. nihilomin? qd petebat ipleret. ⁊ frustra
petebat aliquid. ⁊ nihil decuit xpm frustra facere. ⁊
50 nō decuit xpm orare. ¶ R. dd. q̃ absq; dubio decens
fuit xpm orare. maxime in die? caruis sue. Rō aūt
hui? cōdecētie pōt assignari q̃drupler. vicz. ppē me
ritū. ppē vtuē exēplū. ppē vitaē argumētū. ⁊ ppē
officiū explēdū. Propē meritū. q: sua petitiōe et po
stulatione merebat nobis q̃ minus ydonei eramus
ad susceptionē bñficioz dei. Propē exēplū. vt sez di-
scipulos suos et p ꝓis alios inuitaret ad oōis studi
um in cuius exercitio maxime supatur aduersarius.
ppter qd dñs dicebat discipulis Math. xxvj. Vigi
late et orate vt nō intretis in tēptationē. Propē ve-
ritatis argumētū. vt oñderet se verū hōiez. et vere a
deo missum. ppter qd di Jo. xj. Eias ago tibi dñe
qm audisti me. ego aūt sciebā qm me sēp audis. Sz
ppter ꝓplm istū q̃ circūstat dici vt credāt q: tu me
misisti. Propter officiū. q: xpo habebat dignitatē sa
cerdotis et pontificis. vñ sicut ad ipius officiū ptine
bat sacrificium offerre. p peccatori
bus exorare. vñ ad Hebre. v. Omis pōtifex ab hōib?
assumptus. p hōib? cōstituitur in his que sūt ad de
um. Et hēb. vij. talis decebat vt cēt nobis pōtifex im-
pollut?. segregatus. et excelsior celis factus. his g̃ d
causis cōgruum fuit et decēs vsum oōis in xpo re-
51 periri. vñ ⁊ rōes ad hoc inducere sunt cōcedēde. Ad
illud qd obi q̃ nemo petit ab alio ñ possit id iplere
qd petit. dd. q̃ illud vez ē fm q̃ petitio et ipletio at-
tribuūt eidē rōe eiusdē nature. Sic aūt nō ē in ꝓpo
sito. nā petere ⁊ orare cōpetit xpo fm naturā assum
ptam. Sz posse iplere debēt ei fm naturā assumētē.
Al aliē pt dici. q̃ sicut mot? aliqñ ē. pter supplēdā
indigētiā. pt. aliqñ. pter supplēdā indigentiaz
alienā. sic et petitio et oratio. Cū ēm aliqs orat. ppē
ppriaz indigētia supplēdā verū ē qd dicit Aug. Ille
mo petit ab alio qd ipe pōt p se implere. Cū aūt pe-
tit. pter supplēdā indigētia alienā. nō requirit de-
fectus ptātis in petēte. ⁊ defectus ptātis aut ydonei
tatis in eo. p quo petit. qui quidē defect? supplet ex
merito ipius oōnis. Cū ēm aliquis dign? orat. p in-
digno. quodāmō acquirit sibi ydoneitatē ex sue ora
32 tionis merito. ¶ Ad illd qd obi q̃ oio ē actus psone
inferioris. dd. q̃ hoc vez ē attribuēdo inferioritates
persone fm eā naturā fm quā cōpetit ei oio. Oratio
ēm ē actus cōueniēs psone ratione nature. ⁊ sic non
bz instātiā in ꝓposito. q: quāuis psona christi rōe di
uinitatis sit equalis patri. fm tñ humanitatē minor ē
33 patre. Juxta illud Jo. xiij. Pater maior me ē. Ad
illud qd opponit q̃ oio ē ascensus intellectus in de-
um fm Damas. dd. q̃ ascēsus pōt dici large vel stricte.
Secdm q̃ large dicit sic pōt dici intellectus ascēdere
in deū. qm ferur in eū qui supra se ē. aut implorādo
mias q̃ est supra se. aut relevādo miseriā que ē infra
se. et hoc mō accipiēdo ñ tñ cōpetit nobis. verū etiā
xpo. et sic cadit in diffinitione oōnis. Alio mō ascen
sus in deū dicit nouā dei cōsideratione. put dicit ele
uationē intellectus nīi ad deū procedētē gradatiz a
considera tione creature ad cōsideratione creatoris.
Et hoc mō nō cadit in notificationē oōnis nisi fm
statum viatoris. Primo mō accipiēdo ascensuz fuit
in xpo. secūdo vero mō accipiēdo quodā mō fuit et
quodā mō ñ fuit. Fuit q̃dē q̃tū ad ꝗ xpo in actu
oōis se reuocabat ab occupatiōe vite actiue. vt tot
ēt intentus opationi vite cōtēplatiue. Quātū aūt ad
hoc q̃ xpo erat cōtinue cōprehensor. siue vacaret ac-
tioni. siue cessaret ab actione. sic nō dī fuisse in eo in-
nouatio ascensiōis q̃ ēm modū p quē ē in nobis. Ad 34
illud qd obi q̃ postulatio oōnis respicit totā trini-
tatē. dd. q̃ verū ē et cōsequēti. licet quēdā oōnes di
riganē ad patrē. quēdā ad filiū. Qz aūt subiungitur
q̃ nemo petit aliquid a se. dōm. q̃ verum ē in eo qui
ē vnius tñ natu re. ⁊ ñ q̃ ē diuersaz naturaruz bñ pōt
petere aliquid a se. ita q̃ fm vnā naturā sit petens ⁊
fm aliā sit exaudiēs. ⁊ sic ē ī xpo q̃ erat pōtifex petēs
fm hūanā naturaz. et erat rex. et ꝓceps exaudiens
fm diuinā. ¶ Ad illud qd obi q̃ xpus nihil petebat 35
nisi qd sciebat deū velle. dd. q̃ verū ē. ⁊ xpo bene scie
bat q̃ deus quēdā volebat q̃ sciebat xpm nobis im-
petraturū p suā orationē. et iō orando et petēdo qd
de? volebat nō frustra orabat. q: hoc ipm qd de? dis
posuerat. nobis sua oōne impetrabat. Cū ēm deus
disponit vel vult aliquid facere. nō dispōit in omnē
cuētū. ⁊ ꝓsupponitur ogruētib? antecedētib?. sicut di
sponit nos saluare. si tñ velimus p bona merita salu
tē acquirere. sic et in ꝓposito intelligendū ē.

Questio. ij. c

Utrū xpo in omni oōne sua fuerit exauditus. Et q̃
sic vr p illud qd di Jo. xj. Ego aūt sciebā qm semp au
dis me. ⁊ illud audire non est aliud q̃ exaudire. ⁊ cē.
¶ Itē sup illud ps. Desideriuz aie ei tri. ei. et vo. la.
eius nō frau. euz. Glo. vo. la. e. id ē verboz eius. hoc
ē p verba plata nō fraudasti eū. quicūq̃ ēm dixit fa-
ctū ē ⁊c. ¶ Itē xpo magis dignus ē exaudiri q̃ mē-
bra ei? petētia in nomine ei?. Jo. xiiij. Quicūq̃ d peti
eritis patrē in nomine meo dabit vobis. ⁊ multo for-
tius q̃cquid ipe petit obtinuit. Itē volūtas xpi fu-
it diuine voluntati conformis. ⁊ nihil petijt ⁊ deside
rauit nisi qd deus voluit. ⁊ oē qd deus voluit fecit ⁊
facit. ⁊ oē qd xpo petijt imperauit. Itē qd xpo pe-
tijt. pie. pseuerantes. et ad salutē. nō fuit in aliquo re
motum cōscietie. ⁊ quicūq̃ sic petit impetrat qd pe
tit. ⁊ omne qd xpo petijt obtinuit. ¶ Sz ptra in pā-
dicāt de xpo. Deus meus clamabo p die et nō exau-
dies. ⁊ nō exaudiuit ipm in eo qd clamauit. nō ⁊ ex
audiuit ipm in oi eo qd petijt. ¶ Item iu lra dicitur
Christus clamans nō exaudit ad salutem corpales.
bonū quidē petijt sez vt nō moreret. ⁊ meli? erat vt
moreret. ⁊ xpo non fuit in omni eo qd petijt exaudi
tus. ¶ Itē xpo petijt ⁊ orauit vt calix trāsiret ab eo.
⁊ calix nō trāsiuit ab eo. ⁊ ñ in omni eo qd petijt fu
it exaditus. ¶ Itē xpo orauit. p suis crucifixoib?.
nec tñ oes saluati fuerunt. ⁊ non fuit exaudit? in oi-
bus. ¶ Itē xpo orauit. p discipulis vt seruarentur a